

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1490-ҳадис

1490/3677 عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: إِنِّي لَوَاقِفٌ فِي قَوْمٍ، فَدَعَا اللَّهُ لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَقَدْ وُضِعَ عَلَى سَرِيرِهِ، إِذَا رَجُلٌ مِنْ حَلْفِي قَدْ وُضِعَ مِرْفَقُهُ عَلَى مَنْكِبِي يُقُولُ: رَحِمَكَ اللَّهُ، إِنْ كُنْتُ لَأَرْجُو أَنْ يَجْعَلَكَ اللَّهُ مَعَ صَاحِبَيْكَ، لِأَنِّي كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُ أَسْمَعُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: كُنْتُ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَفَعَلْتُ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَأَنْطَلَقْتُ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ. فَإِنْ كُنْتُ لَأَرْجُو أَنْ يَجْعَلَكَ اللَّهُ مَعَهُمَا، فَالْتَفَتُّ، فَإِذَا هُوَ عَلَيَّ بِنِ أَبِي طَالِبٍ.

1490.3677. Ибн Аббос розияллоху анхумодан ривоят қилинади:

«Одамларнинг орасида турган эдим, Умар ибн Хаттобнинг ҳаққига дуо қилишди. У киши чорпоясига ётқизиб қўйилган эди. Бир киши ортимда туриб, тирсакларини елкамга қўйиб олиб, (Умарга): «Аллоҳ таоло сизни раҳматига олсин! Аллоҳ сизни икки соҳибингиз билан бирга қилишини умид қилар эдим, чунки мен Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васалламнинг «Абу Бакр ва Умар билан бирга эдим...», «Абу Бакр ва Умар билан бундай қилдим», «Абу Бакр ва Умар билан бирга йўлга чиқдик...» деяётганларини кўп бора эшитар эдим. Шунинг учун ҳам Аллоҳ сизни у иккови билан бирга қилишини умид қилардим», деди. Бундай ўғирилиб қарасам, у Алий ибн Абу Толиб экан».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI

